

Jens har været her!

"Jens" – Et af de få mennesker, hvor fornavnet var nok til at alle vidste hvem man talte om – for ganske vist hed han da også "Nielsen", men det var noget de færreste hæftede sig ved.

Og Jens har været her – også så det kunne mærkes.

Han og hans hustru Grethe kom, efter at have virket i Grønland – som henholdsvis læge og tandlæge - til en egn af Danmark hvor "*Kultur*" var et ord man måtte ty til ordbogen for at finde - hvis det da ikke lige handlede om landbrugs-kultur og høstresultater - og skabte i den følgende årrække, et så frodigt musik og kunstliv, som man ellers skulle nord for den berømte bakke i Valby, for at se mage til.

Nogen let opgave var det ikke – og med Jens egne ord, var opgaven med at råbe diverse folkevalgte kommunalfolk op, ofte "*som at ciselere i snot*"!

Men hvad Jens – i samarbejde med andre af egens ildsjæle - *alligevel* fik udrettet, nærmest på *trods*, se den historie kender vel de fleste, men det er ingen skade til, at nævne blot lidt af det igen:

En af landets største og bredest favnende kunstforeninger. Kunststillinger der i dag nærmest er legendariske. Et levende musikmiljø i et næsten glemte forsamlingshus - et miljø som har kunnet konkurrere med de største spillesteder i landet – men som ikke gjorde det – fordi Jens holdt mest af, af foromtalen blot gik fra mund til mund i lokalområdet.

Så vi er en del der har været så heldige, at være blandt de godt 150 publikummer til koncerter med store jazz-navne som både Wild Bill Davidson, Red Rodney og Clark Terry.

Men minsandten også Gasolin, der med Kim Larsen i front, flere gange spillede der - for en kasse øl – fordi det var "Jens" der bad dem om det.

Jens var, blandt så meget andet, også stærkt medvirkende til at Portalen i Greve, ikke blev indkøbscenter – men blev et af landets væsentligste kulturhuse.

Også happenings med blandt andre Jens Jørgen Thorsen og Jørgen Nash, var blandt de mange initiativer Jens satte sit fingeraftryk på – og naturligvis fristes man til at sige, var han selv en fremragende både jazzmusiker og kunstmaler – og med sin store lune, flittig bidrager til At Tænke Sig, i "*tillæget Politiken*".

Mange store kultur-personligheder, bliver først takket, når de ikke er her længere.

Jens er her – efter 92 år på jorden – ikke længere, men han nåede at blive takket og hyldet for sin indsats, endda i grad at han til tider selv syntes at det var for meget.

Paradoksalt er Jens død i en tid hvor kulturen står på vågeblus, og hans mange venner ikke kan give ham den afsked han fortjener – men med et smil i øjet, mindes man en af hans ynglings-vittigheder – om manden der ser et begravelsestog passere, og spørger: "*Hvem er det der er død*"? "*Det ved jeg ikke*" får han som svar, "*men det er i hver fald ham i den forreste vogn*"!

I en af sine smukkeste sange, skrev Kim Larsen "*Fik du set det du ville – Fik du hørt din melodi*" – og netop det tror jeg at Jens for længst har takket ja til.

Vi andre kan så kun glæde os til at kulturlivet atter vågner af sin dvale – ikke mindst store dele af det kulturliv der lever langs Køge Bugt "*Fordi Jens har været her*".

Erik Jensenius